

Abstrakt

Oblast sociálně právní ochrany dětí je jednou z nejnáročnějších oblastí sektoru sociální ochrany a vyžaduje složitá a komplexní řešení, která mají zásadní vliv na život a fungování ohrožených dětí a jejich rodin. Jednou z praktických oblastí, na kterou se zaměřuje, je také agenda rodičovských sporů a související úprava poměrů k nezletilým dětem a styku.

Disertační práce se věnuje praxi sociálních pracovníků a pracovníků oddělení sociálně právní ochrany dětí při obecních úřadech obcí s rozšířenou působností v České republice při řešení rodičovských sporů. Teoretická část práce se opírá o konceptualizaci *praxe* perspektivou dynamického modelu praxe Karen Healy, který staví na působení vzájemně interagujících kontextů, tj. kontextu institucionálního, kontextu profese, kontextu zakázky a kontextu osobní výbavy pracovníka, a jednotlivé tyto kontexty s ohledem na specifickou agendu řešení rodičovských sporů podrobně mapuje.

Empirická část má za cíl určit variabilitu v praxi sociálních pracovníků a pracovníků oddělení sociálně právní ochrany dětí při obecních úřadech obcí s rozšířenou působností v České republice při řešení rodičovských sporů. V rámci smíšené studie, která kombinovala kvalitativní a kvantitativní metodologii, byla identifikována typologie defenzivní praxe, reflexivní praxe a intuitivní praxe. Jednotlivé typy se liší postojem k naplňování znaků dobré praxe, kterými jsou podpora participace dítěte a rodiny, podpora multidisciplinární spolupráce, uplatňování neutrality a transparentního přístupu a uplatňování profesionality a reflexivity.

Klíčová slova:

Sociálně právní ochrana dětí; nejlepší zájem dítěte; úprava poměrů k nezletilým dětem; rodičovské spory; kolizní opatrovnictví; reflexivní praxe; defenzivní praxe; intuitivní praxe